

Publicerad 2011-06-03 22:45 av Gawain

*krigarmjölharens son av en furia till mor;
med en okynnig liten nypa nationalromantik*

Om fäbodsk styvhet

att växa upp i mörkret djupt under stenarna till
grunden av en sedermera nedbränd väderkvarn
sätter sina spår
-som rågblont hår till exempel

sen att mor min var en Furia från skogarna som
frosten bitit hård sen forntiden var ung må vara
en detalj man kunde välja nämna lite sådär ute
nånstans i marginalen

liksom att far min liksom mor var en bärsärk rå
som inte mycket annat och därtill skapt med en
ögonfärg man annars blott tillskrivit sagofolk

må det vara väl så sant

Att sen på egen hand bli vuxen man bland ett folk
så styvt i korken att det ifrågasätter vad mitt eget
anbelangar känns ju som bäst något lite så förbålt

men vad gör man inte i ödmjukhetens enkla tjänst
om inte säger utan skam precis hur det är och hur
saker defacto ligger till, varken mer eller mindre

annars skulle väl jag, liksom förfäderna mina, må
de för övrigt vila rofyllt uti ostörd och evig frid,
rotera likt osande offersvin över stekeldars röda
hetta tills vårt blotta minne grillats till ångor bort

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gawain med Poeter.se id #12578 innehar upphovsrätten